

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง "การศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้และทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนของประชาชนในเขตอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี" เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) วิจัยกลุ่มเดียว สอบวัดครั้งเดียว (One-Short Descriptive Study) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือ

ลักษณะของประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้อาศัยอยู่ในตำบลที่มีป่าชายเลน คือ ตำบลคลองซุด ตำบลตะกาดเจ้า เขตอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ที่มีอายุ 15-60 ปี ระดับการศึกษาตั้งแต่ประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา จำนวน 3,076 หลังคาเรือน (14,891 คน)

แบบแผนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัย คือ ประชาชนผู้อาศัยอยู่ใน อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรีจำนวน 300 ตัวอย่าง (Taro Yamane อ้างในวิเชียร เกตุสิงห์ ,2534) โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างสุ่มตัวแบบหลายขั้นตอน (multi-stage Random Sampling) การเลือกกลุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการเลือกสถานที่ทำการวิจัยโดยเจาะจง (purposive sampling) โดยเลือกตำบลที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมากที่สุด 2 ตำบล คือ ตำบลคลองซุดและตำบลตะกาดเจ้า โดยดูจากข้อมูล กชช. 2 ค. ปี พ.ศ. 2535 ของพัฒนาชุมชน อ.ท่าใหม่ เนื่องจาก 2 ตำบลนี้อยู่ติดชายทะเลและเคยมีป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ (จากการสังเกตและสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง) เมื่อมี

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในปริมาณมากจึงอาจมีผลกระทบต่อป้าชายเลนตามไปด้วย
 ชั้นที่ 2 ใช้วิธีการเลือกหมู่บ้านโดยกำหนดจำนวนตามชั้นตอน
 (stratified sampling) ดังนี้ ชั้นแรกเลือกหมู่บ้านตามผลการประเมิน
 ระดับการพัฒนาหมู่บ้านจากข้อมูล กชช. 2 ค. ผนวก จปฐ. พ.ศ.2533 กรม
 การพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย แบ่งเป็น 3 ระดับคือ หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนา
 อันดับ 1 หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 2 และหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3 ชั้น
 ต่อมา เลือกหมู่บ้านในแต่ละระดับการพัฒนาโดยใช้หลักเกณฑ์พื้นที่การเพาะเลี้ยง
 สัตว์น้ำในการเลือกจำนวนหมู่บ้าน

จากข้อมูล กชช. 2 ค. ผนวก จปฐ. พ.ศ.2535 พบว่าในหมู่บ้าน
 เร่งรัดพัฒนาอันดับ 3 ได้แก่หมู่ที่ 4 (หมุด) ตำบลคลองขุดมีพื้นที่ในการเพาะ
 เลี้ยงสัตว์น้ำทั้งหมด 120 ไร่ ผู้ประกอบอาชีพเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวน 40
 ครัวเรือน หมู่ที่ 7 (ถนนมะกอก) ตำบลตะกาดเจ้ามีพื้นที่ในการเพาะเลี้ยงสัตว์
 น้ำทั้งหมด 80 ไร่ ผู้ประกอบอาชีพเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวน 50 ครัวเรือนและ
 หมู่ที่ 9 (ปากน้ำชมพู) ตำบลตะกาดเจ้ามีพื้นที่ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั้งหมด
 153 ไร่ ผู้ประกอบอาชีพเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวน 51 ครัวเรือน

หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 2 ได้แก่หมู่ที่ 8 (อัมพวา) ตำบลคลองขุด
 มีพื้นที่ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั้งหมด 456 ไร่ ผู้ประกอบอาชีพเพาะเลี้ยง
 สัตว์น้ำจำนวน 114 ครัวเรือน หมู่ที่ 8 (คลองตาสั่ง) ตำบลตะกาดเจ้ามีพื้นที่
 ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั้งหมด 186 ไร่ ผู้ประกอบอาชีพเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
 จำนวน 62 ครัวเรือน และหมู่ที่ 10 (สามง่าม) ตำบลตะกาดเจ้ามีพื้นที่ในการ
 เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั้งหมด 100 ไร่ ผู้ประกอบอาชีพเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวน
 20 ครัวเรือน

หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนา อันดับ 1 มีอยู่เพียง 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 5
 (เจ้าหลาว) ตำบลคลองขุด มีพื้นที่ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั้งหมด 8 ไร่ ผู้
 ประกอบอาชีพเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวน 2 ครัวเรือน และหมู่ที่ 7 (คู้กะเมน)
 ตำบลคลองขุด มีพื้นที่ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั้งหมด 98 ไร่ ผู้ประกอบอาชีพ
 เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวน 7 ครัวเรือน

ขั้นที่ 3 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง กำหนดจำนวนตามเกณฑ์ในขั้นตอนที่ 2 คือให้ได้จำนวนตัวอย่างในหมู่บ้านแต่ละระดับ ระดับละ 134 คน โดยคำนวณจาก สัดส่วนของประชากร แล้วเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างใช้วิธี accidental sampling

อุปสรรคในการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา บางหมู่บ้านตั้งบ้านเรือนอยู่ไกลกันมากและ หนทางเข้าหมู่บ้านมีความทุรกันดาร เวลาที่อยู่ในครอบครัวส่วนใหญ่ไม่แน่นอน ตามลักษณะอาชีพ การนัดหมายเป็นไปได้ยากมาก แม้จะได้รับความร่วมมือจาก ผู้ใหญ่บ้าน

2. บางหมู่บ้านผู้ใหญ่บ้านไม่นัดหมายลูกบ้านให้ ในขณะที่บางหมู่บ้าน นัดหมายแล้วลูกบ้านไม่มาตามนัด เนื่องจากคิดว่าไม่มีผลประโยชน์ตอบแทน ทำให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างน้อยกว่าจำนวนในทะเบียนบ้าน

3. การเดินตามบ้านเพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเติมไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างออกไปประกอบอาชีพประมงและออกไป ดูแลสัตว์น้ำ ส่วนมากพบแต่บ้านที่เจ้าของบ้านไม่อยู่ แต่ละบ้านอยู่ไกลกันพอสมควร

4. ผู้วิจัยและผู้ช่วยทั้ง 7 คน ไม่สามารถอยู่ขอสัมภาษณ์ในตอนเย็น ได้ เนื่องจากระยะทางจากจังหวัดถึงหมู่บ้านเป็นระยะทางไป-กลับไม่ต่ำกว่า หมู่บ้านละ 60 กิโลเมตร บางหมู่บ้านมีทางเข้าที่ทุรกันดารและไม่ปลอดภัยใน เวลากลางวัน

5. ระยะเวลาในการทำวิจัยจำกัด ทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลไม่สามารถยืดระยะเวลาออกไปได้

จากอุปสรรคดังกล่าว ทำให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเพียง 300 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ซึ่งจากเดิมกำหนดจำนวนไว้ 400 คน

ระดับหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3	จำนวนคน
หมู่ที่ 4 (หมุดุด) ตำบลคลองขุด	24
หมู่ที่ 7 (ถนนมะกอก) ตำบลตะกาดเจ้า	21
หมู่ที่ 9 (ปากน้ำ) ตำบลตะกาดเจ้า	71
รวม	116

หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3 เป็นหมู่บ้านที่ได้รับการชี้วัดจากสภาพปัญหาของหมู่บ้าน 5 กลุ่ม คือ กลุ่มปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน กลุ่มปัญหาการประกอบอาชีพ ผลผลิตและรายได้ กลุ่มปัญหาสาธารณสุขและการอนามัย กลุ่มปัญหาแหล่งน้ำ และ กลุ่มปัญหาความรู้ การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (กรมพัฒนาชุมชน : 60) ว่าอยู่ในเกณฑ์ที่พัฒนาที่สุด

ระดับหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 2	จำนวนคน
หมู่ที่ 8 (อัมพวา) ตำบลคลองขุด	24
หมู่ที่ 8 (คลองตาสังข์) ตำบลตะกาดเจ้า	29
หมู่ที่ 10 (สามง่าม) ตำบลตะกาดเจ้า	51
รวม	104

หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 2 เป็นหมู่บ้านที่ได้รับการชี้วัดจากสภาพปัญหาของหมู่บ้าน 5 กลุ่ม (ตามเกณฑ์การจัดระดับการพัฒนาหมู่บ้านเหมือนหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3) ว่าอยู่ในเกณฑ์ที่พัฒนาระดับปานกลาง

ระดับหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 1	จำนวนคน
หมู่ที่ 5 (เจ้าหลาว) ตำบลคลองซุด	56
หมู่ที่ 7 (คิ่งกระเบน) ตำบลคลองซุด	24
รวม	80

หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 1 เป็นหมู่บ้านที่ได้รับการชี้วัดจากสภาพปัญหาของหมู่บ้าน 5 กลุ่ม (ตามเกณฑ์การวัดระดับการพัฒนาหมู่บ้านเหมือนหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3.) ว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องพัฒนามากที่สุด

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย

1. ประชาชนที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ตามตัวแปรระดับการพัฒนาหมู่บ้าน เพศ อายุ อาชีพ และรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ (independent variables)

ตัวแปรด้านเศรษฐกิจและสังคม คือ

- ระดับการพัฒนาหมู่บ้าน
- เพศ
- อายุ
- อาชีพ
- ระดับรายได้

ตัวแปรตาม (dependent variables)

ตัวแปรด้านพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร

- ลักษณะการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับทรัพยากรป่าชายเลน จากสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจ

2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนของประชาชน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

ตัวแปรอิสระ (independent variables)

- พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจาก สื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ

ตัวแปรตาม (dependent variables)

- ทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

3. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

ตัวแปรอิสระ (independent variables)

ตัวแปรด้านพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร

- พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจาก สื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ
- ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรป่าชายเลน
- ทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

ตัวแปรตาม (dependent variables)

- การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

ความสัมพันธ์ของตัวแปร สามารถแสดงออกมาได้ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งได้รับการค้นคว้าและดัดแปลงจากแนวคิดงานวิจัยที่ใกล้เคียงของผู้ที่ได้ทำวิจัยมาแล้วโดยลำดับเนื้อหาแบบสอบถามให้ครอบคลุมข้อมูลที่ต้องการ แบบสอบถามที่จะใช้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ถูกสัมภาษณ์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ของครอบครัว จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับ ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน จำนวน 19 ข้อ

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน ประเภทของสื่อ ประเภทของข่าวสาร ความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร เนื้อหาสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน จำนวน 62 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับ ทศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน แบบมาตรฐานประเมินค่า (rating scale) ตามวิธีของ Likert 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน โดยศึกษาการมีส่วนร่วมในลักษณะงานและกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน จำนวน 10 ข้อ

ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (pre-test) กับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่มีป่าชายเลนในอำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบว่าคำถามในแต่ละข้อ แต่ละตอนของแบบสอบถาม สามารถสื่อความหมายตรงตามที่ต้องการ และคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่ มีความยากหรือง่ายเพียงใด หลังจากนั้นจึงนำมาทดสอบหาค่าความเชื่อถือได้และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

ในการคำนวณหาค่าความเชื่อถือของความรู้ เรื่องทรัพยากรป่าชายเลน ผู้วิจัยคำนวณโดยใช้สูตร คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson's Method) สำหรับแบบทดสอบมีการให้คะแนนแต่ละข้อเป็นแบบ 0 , 1 (วิเชียร เกตุสิงห์, 2534)

$$KR21 = \frac{\sigma_{tt}}{\sigma_s^2} = \frac{K}{K-1} \left(1 - \frac{X(k-X)}{ks^2} \right)$$

เมื่อ k = จำนวนข้อ (ในที่นี้คำถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องทฤษฎีกราฟป่าชายเลน จำนวน 19 ข้อ)

S^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับที่ได้จากการทดสอบ

X = คะแนนเฉลี่ยรวมทั้งฉบับ

ผลจากการคำนวณหาความเชื่อถือของความรู้เรื่องทฤษฎีกราฟป่าชายเลนในแบบสอบถามเท่ากับ 0.7719

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ตามที่กำหนดในแบบสอบถามนั้นจะเก็บข้อมูลเฉพาะผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่มีบริเวณป่าชายเลน ในเขตตำบลคลองขุด ตำบลตะกาดเจ้า อำเภอกำแพง จังหวัดจันทบุรี จำนวน 400 คน โดยผู้วิจัยได้ทำการอบรมผู้ช่วยวิจัย จำนวน 7 คน ก่อนการเก็บข้อมูลจริง

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดตัวแปรดังต่อไปนี้

1. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทฤษฎีกราฟป่าชายเลนจากสื่อมวลชน ได้มาจากการนำคะแนนของความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสาร ซึ่งการให้คะแนนมีดังนี้

ทุกอาทิตย์	5	คะแนน
ทุกเดือน	4	คะแนน
ทุก 3 เดือน	3	คะแนน
มากกว่า 3 เดือน	2	คะแนน
เคยรับแต่จำไม่ได้	1	คะแนน

และจัดลำดับของค่าคะแนนเฉลี่ย เป็น 5 ระดับ คือ

คะแนนระหว่าง 1.00-1.50	การเปิดรับข่าวสาร	อยู่
	ในระดับต่ำมาก	
คะแนนระหว่าง 1.51-2.50	การเปิดรับข่าวสาร	อยู่
	ในระดับต่ำ	
คะแนนระหว่าง 2.51-3.50	การเปิดรับข่าวสาร	อยู่
	ในระดับปานกลาง	
คะแนนระหว่าง 3.51-4.50	การเปิดรับข่าวสาร	อยู่
	ระดับสูง	
คะแนนระหว่าง 4.51-5.00	การเปิดรับข่าวสาร	อยู่
	ในระดับสูงมาก	

2. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน
จากสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจ

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนของประชาชน จากสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจได้มาจาก การนำคะแนนความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ มีดังนี้

บ่อยครั้งที่สุด	5	คะแนน
บ่อย	4	คะแนน
ตามสมควร	3	คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	2	คะแนน
ไม่เคย	1	คะแนน

และจัดระดับของค่าคะแนนเฉลี่ย เป็น 5 ระดับ คือ

คะแนนระหว่าง 1.00-1.50	ไม่เปิดรับข่าวสาร	
คะแนนระหว่าง 1.51-2.50	การเปิดรับข่าวสาร	อยู่
	ในระดับต่ำ	
คะแนนระหว่าง 2.51-3.50	การเปิดรับข่าวสาร	อยู่
	ในระดับปานกลาง	

คะแนนระหว่าง 3.51-4.50 การเปิดรับข่าวสาร อยู่
ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 4.51-5.00 การเปิดรับข่าวสาร อยู่
ในระดับสูงมาก

3. ความรู้เรื่องทรัพยากรป่าชายเลน

ในการวัดความรู้เรื่องทรัพยากรป่าชายเลนจำนวน 10 ข้อ ถ้าผู้ตอบถูกต้องจะได้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดจะได้ 0 คะแนน แล้วนำคะแนนมาจัดระดับความรู้เป็น 5 ระดับ คือ

คะแนนระหว่างร้อยละ 0 - 20 ระดับต่ำมาก

คะแนนระหว่างร้อยละ 21 - 40 ระดับต่ำ

คะแนนระหว่างร้อยละ 41 - 60 ระดับปานกลาง

คะแนนระหว่างร้อยละ 61 - 80 ระดับสูง

คะแนนระหว่างร้อยละ 81 - 100 ระดับสูงมาก

หมายเหตุ เป็นเกณฑ์ทางสถิติที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้อ้างอิงในงานวิจัยเรื่องนี้เท่านั้น จัดระดับโดยแบ่งคะแนนเต็ม 100 คะแนนเป็น 5 ระดับเท่า ๆ กัน โดยไม่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์ทางสังคมศาสตร์

4. ทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน วัดจากทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจำนวน 10 ข้อ ในแต่ละข้อให้คะแนนตามทัศนคติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน โดยมีระดับการให้คะแนน 5 ระดับด้วยกัน

ทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนดีมาก 5 คะแนน

ทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนดี 4 คะแนน

ทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนเป็นกลาง

3 คะแนน

ทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนต่ำ 2 คะแนน

ทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนต่ำมาก 1 คะแนน

และจัดระดับของค่าคะแนนเฉลี่ย เป็น 5 ระดับ คือ

คะแนนระหว่าง	1.00-1.50	ระดับต่ำมากหรือทัศนคติที่ไม่ดีมาก ๆ
คะแนนระหว่าง	1.51-2.50	ระดับต่ำหรือทัศนคติไม่ดี
คะแนนระหว่าง	2.51-3.50	ระดับปานกลางหรือทัศนคติเป็นกลาง
คะแนนระหว่าง	3.51-4.50	ระดับสูงหรือทัศนคติดี
คะแนนระหว่าง	4.51-5.00	ระดับสูงมาก หรือทัศนคติดีมาก

5. การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน วัดจากความร่วมมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน จำนวน 10 ข้อ ในแต่ละข้อให้คะแนน ดังนี้

บ่อยที่สุด	5	คะแนน
บ่อย	4	คะแนน
ตามสมควร	3	คะแนน
น้อยครั้ง	2	คะแนน
ไม่เคยเลย	1	คะแนน

และจัดระดับของค่าคะแนนเฉลี่ย เป็น 5 ระดับ คือ

คะแนนระหว่าง	1.00-1.50	มีส่วนร่วมระดับต่ำมาก
คะแนนระหว่าง	1.51-2.50	มีส่วนร่วมระดับต่ำ
คะแนนระหว่าง	2.51-3.50	มีส่วนร่วมระดับปานกลาง
คะแนนระหว่าง	3.51-4.50	มีส่วนร่วมระดับสูง
คะแนนระหว่าง	4.51-5.00	มีส่วนร่วมระดับสูงมาก

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมข้อมูลแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาลงรหัสและประมวลข้อมูลลงคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS-X การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive method) คือ อธิบายถึงลักษณะของข้อมูลตามความแตกต่างกันในลักษณะต่าง ๆ คือ เพศ อายุ สภาพการสมรส อาชีพ ระดับรายได้ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน โดยการแจกแจงความถี่ (frequency distribution) และค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantative method) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

- สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ตามตัวแปรระดับการพัฒนาหมู่บ้าน เพศ อายุ อาชีพ ระดับรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนแตกต่างกัน การวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติ t-test และ ANOVA

- สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนของประชาชน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน การวิเคราะห์ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

- สมมติฐานข้อที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน ความรู้ และทัศนคติ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน การวิเคราะห์ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) และการหาค่าความสัมพันธ์แบบถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis)